

Lieve mensen,

Dit jaar zouden we 55 jaar getrouwd zijn.

Bijna 60 jaar geleden ontmoetten we elkaar, het was gelijk raak.

We pakten elkaars handen en die hebben we nooit meer losgelaten.

Alles deden we samen.

We deelden lief en leed, gelukkig veel meer lief dan leed.

Tegenslagen overwonnen we, vooral door de kracht en liefde van Anneke.

Het leven samen werd steeds mooier.

We genoten intens.

Wat ons betreft wilden we zo samen wel 100 worden,

Dat spraken we ook uit, naar elkaar en ook naar anderen.

Maar wel samen uiteraard!

Helaas is het ons niet gegeven.

Anneke was een geweldige vrouw: lief, zorgzaam, sociaal, hulpvaardig en bescheiden.

Maar gelukkig wel met een eigen mening.

Een vrouw om van te houden, en dat deed ik en de mensen om haar heen ook.

Het was een geweldige echtgenote, mijn maatje.

Als moeder en oma kon je geen betere hebben.

Je kon op haar bouwen en op haar rekenen.

Altijd behulpzaam en dienstbaar.

Ze stond altijd voor iedereen klaar en iedereen was welkom.

Ze was de rots in de branding. Mijn stille kracht.

Reyn noemde ons eens een geoliede machine.

Maar zij was de olie die de boel smeerde en zorgde dat alles goed liep.

Nu piept en kraakt die machine aan alle kanten.

Zonder haar ben ik maar een half mens, ik voel me geamputeerd,

Het is wrang en bitter dat deze lieve Anneke, fijne vrouw en goed mens op zo'n tragische manier van ons is weg gerukt. Het is niet te verteren.

Ze verdiende nog zo héél veel mooie en gelukkige jaren.

En wat had ik die haar graag nog willen geven en met haar beleven.

We hadden het fantastisch, het kon niet beter.

Ondanks lichamelijke ongemakken die haar niet bespaard bleven bleef ze lachen.

Ze bleef optimistisch en genoot met volle teugen.

Ze genoot van haar gezin en leefde met alles mee, vooral haar kleinkinderen hadden een speciale plaats in haar hart,

Ze genoot van onze reizen en ons avontuurlijke leven.

Ze zei me meermaals: Nou Arend, een saai leven heb ik bepaald niet gehad.

Ze genoot van haar huis en haar mooie en fijne dorp Hoenderloo.

Ze genoot van het leven, ze vierde het leven.

Wij vierden het leven.

En nu is alles tot stilstand gekomen. Onze wereld is ingestort, de bodem weg geslagen.

In letterlijk één klap is alles weg.

Het is bitter en wrang,

Natuurlijk koesteren we heel veel mooie herinneringen

En zijn daar dankbaar voor.

Die zouden het verdriet moeten verzachten,

Maar ze verscherpen het gemis en de pijn.

De tekst op haar kaart heeft ze zelf geschreven en bepaald:

"Blijf niet om mij treuren, maar laat mij blijven in jullie hart."

Dat eerste is heel moeilijk, dat tweede is vanzelfsprekend.

Ze had hierover een gedicht dat ik U moest voordragen:

Als ik overleden ben, zet dan geen bloemen op mijn graf, maar in je huis.

En verzorg ze met aandacht, want ik ben niet daar,

Nee ik ben thuis.

Huil geen wrange tranen, huil geen groot verdriet.

Want ik ben altijd aan je zijde, ook al zie je mij dan niet.

Je moet mij niet vergeten, dat maakt mij droevig en verward.

Maar blijf met liefde aan mij denken en bewaar mij in je hart.

Dienstbaar was Anneke en dat bleef ze tot in en na haar dood.

Ze was donor en na haar overlijden zijn haar nieren en lever geschonken aan doodzieke medemensen.

Een paar uur na haar overlijden kregen we al het bericht dat zij door haar dood aan drie mensen een nieuw leven had geschonken.

Dat was Anneke ten voeten uit. Dienstbaar aan de ander. We zijn trots op haar.

Ik wil u allen danken, namens ons gezin, voor alle medeleven, in welke vorm dan ook.

Het doet ons goed. Het is een waardering voor Anneke en dat heeft ze verdiend.

Heel erg veel dank voor u hier en de mensen thuis die helaas niet bij ons kunnen zijn.

Hartelijk dank.

Ten slotte:

Anneke en ik hadden onze uitvaart van tevoren besproken en vastgelegd.

We hadden een map waar alles in zat en die zo nodig werd aangevuld.

Na haar overlijden pakte ik dus deze map om de aantekeningen en wensen te raadplegen.

Bij haar aantekeningen trof ik een handgeschreven gedicht aan dat aan mij was gericht.

Ik lees het u voor: meer hoef ik dan niet te zeggen wat wij voor elkaar hebben betekend.

Mijn Lief,

Vanaf de dag dat we elkaar voor het eerst zagen staan,

Wist ik dat ik met jou door het leven wilde gaan.

Je vertelde mij alles wat ik wilde weten,

Dat zal ik nooit meer vergeten.

Sinds wij samen zijn weet ik dat je niet hebt gelogen.

Je hebt me meer gegeven dan ik ooit had kunnen geloven.

*Het voelt nog steeds goed dat jij van mij bent en ik van jou,
Daarom wil ik dat je weet dat ik nog steeds heel veel van je hou!*

Jouw Anneke

Lieve Anneke,

Héél erg bedankt voor alles.

Het was geweldig samen.

Tot ziens!